

Chris van Weel houdt Pickles Lecture

17 De meest aangewezen persoon om het incest-probleem in het gezin te coördineren is de huisarts van het gezin.

Antwoorden op pag. 258.

Literatuur

Vragen 1 en 2

Appelman CLM, Boer A, Bruinsma M, et al. NHG-standaard Cervixuitslijm. Huisarts Wet 1989; 32: 473-7. Centrale Medisch Pharmaceutische Commissie van de Ziekenfondsraad. Farmacotherapeutisch kompas. Amstelveen: Ziekenfondsraad, 1990/91: 432.

Vragen 3 en 4

Beusmans GHMI, De Geus CA, Hinlopen R, et al. NHG-standaard Mammografie. Huisarts Wet 1990; 33: 26-32.

Vraag 5

Van Balen FAM, Baselier PJAM, Van Pienbroek E, Winkeus RAG. NHG-standaard urineweginfecties. Huisarts Wet 1989; 32: 439-43.

Vragen 6 en 7

Van de Lisdonk EH, et al., red. Ziekten in de huisartspraktijk. Utrecht: Bunge, 1990: 95-6.

Vragen 8 en 9

Balder FA, Dagnelief CF, De Jong LJ, Kootte. NHG-standaard Acute Keelpijn. Huisarts Wet 1990; 33: 323-6.

Van de Lisdonk EH, et al., red. Ziekten in de huisartspraktijk. Utrecht: Bunge, 1990: 36.

Vragen 10-12

Van de Poel GTh, Wicherink SC. Het voorkomen van geneesmiddeleninteracties. Huisarts Wet 1990; 33: 343-9.

Vragen 13 en 14

Schulte BPM. Consensus Diagnostiek bij het dementiesyndroom. Ned Tijdschr Geneesk 1989; 133: 981-5.

Vragen 15 en 16

Van Grevel TT. Diagnostiek bij dementie. Ned Tijdschr Geneesk 1987; 131: 1065-8.

Schulte BPM. Consensusdiagnostiek bij het dementiesyndroom. Ned Tijdschr Geneesk 1989: 981-5.

Vraag 17

Berden GFMG, Van Woerden PS. Incest: diagnose en beleid. Ned Tijdschr Geneesk 1989; 133: 221.

Tijdens de Spring Meeting van het Britse Royal College of General Practitioner heeft Chris van Weel, hoogleraar huisartsgeneeskunde aan de Katholieke Universiteit Nijmegen en lid van de redactiecommissie voor Huisarts en Wetenschap, de Pickles Lecture gehouden.

Will Pickles was huisarts in Wensleydale, waar hij sinds 1928 onderzoek deed naar de verspreiding van infectieziekten in zijn praktijk (griep, mazelen, hepatitis, ziekte van Bornholm). De resultaten van zijn onderzoeken zijn gepubliceerd in diverse tijdschriften, zoals de BMJ, en in de in 1939 verschenen monografie 'Epidemiology in country practice'. Door het uitbreken van de oorlog kreeg dit boek helaas niet de aandacht die het verdiende. Enkele jaren geleden is het echter opnieuw uitgegeven door de RCGP.

Na de oorlog werd Will Pickles de eerste president van het (destijds nog niet 'Royal') College of General Practitioners.

Net als de McKenzie Lecture is de Will Pickles Lecture een erelezing: de McKenzie Lecture vormt de afsluiting van de Annual Meeting in november en is op onderzoek gericht; de Pickles

Lecture wordt gehouden op de Spring Meeting in april en is op onderwijs gericht;

De Spring Meeting vond dit jaar plaats in Nottingham en de Pickles Lecture werd daar voor de 25e maal gehouden. Sprekers uit recente jaren waren onder anderen Freeling, Morrel en Metcalfe; Chris van Weel was de eerste spreker van buiten de Britse eilanden.

De lezing van Chris van Weel had als titel 'What our practices teach us'. Hij geeft hierin een exposé over de betekenis van longitudinaal onderzoek in de huisartspraktijk voor zowel de huisartspraktijk als de geneeskunde in het algemeen. Het betoog mondt uit in de conclusie dat deze klinische ervaring een voorbeeld is van de bijdrage die de huisartsgeneeskunde kan en moet leveren aan de medische basisopleiding. De lezing is inmiddels als artikel gepubliceerd in het mei-nummer van het British Journal of General Practice.

Op 16 november 1991 werd Chris van Weel benoemd tot honorary fellow van de Royal College of General Practitioners; sindsdien mag hij FRCGP achter zijn naam zetten. Op de foto ook president Stuart Carne, die hem de oorkonde heeft overhandigd.

